

BARCS és VIDÉKE

TÁRSADALMI, SZÉPIRODALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

Megjelenik hetenkint egyszer vasárnap.	Felelős szerkesztő és kiadó: Skribanek Géza.	Egész évre 4 frt, félévre 2 frt, negyedévre 1 frt Nyilvántartási sora 20 kr. Hirdetések nagyság szerint.
--	---	--

Nőkérdés.

A múlt századvégi francia forradalom az emberi jogokért küzdött. Bár vérengző tulkapásai-ban nem maradt nagyon ember-séges, de végeredményében mégis megszüntette egyes osztályok kiváltságát, leszedte az igába tört alsóbb rétegek sóhajtvá viselt lánczeit. Szabadság, egyenlőség, testvériség volt a jelszó egy igazságosabb társadalom megalakulá-sához és a törvény előtt az em-berek, ha nem is egészen, de mégis némiképp egyenlők lettek.

E nagy forradalom óta a nők is követelőbben hangoztatják igényüket a férfinemmel egyenjogu-ságuk iránt. Hiszen ők is az Isten képe-re vannak teremtve. Igaz, hogy a bibliában az áll, hogy a férfi parancsoljon a nőnek, de hiszen a szentírás sok egyéb tekintetben is már csak írott ma-laszt. Egyre hangosabban vindikálja magának a nő az egyforma részt a nyilvános és magános életben. Ez a nőkérdés azóta minden forradalom alkalmával egyre ki-áltóbb lett, azonban még mindig nincsen teljesen megoldva, sem törvényben, sem a társadalom szokásaiban, melynek felfogása, elő-itélete sokkal nehezebben meg-

dönthető, mint az írott törvény paragrafusai. A férfi a nő, bár-mennyire tiszteli is benne a hit-yes társat, az anyát, bármennyire is engedelmes rabja szépségének, bájainak, a férfi azért a nőt mégis csak alárendeltnek tekinti. Igaz, hogy a férfi bánásmódjában manapság mindinkább a galantéria és a gyöngédség nyilvánul, s a magyar nő, bár „urának“ szólítja a férjét, annak nem szolgálója, hanem „felesége“ és „házas-társa“

De a nőkérdés nem is onnan származik, hogy a nők megelé-gették volna a házasság gyámsá-gát. Oka ennek inkább az a kör-ülmény, hogy mostanában na-gyon sok nőnek nem nyílik al-kalma belépni a házaseletbe, s hogy társadalmi és életfentartási viszonyaink a múlt időkhez ké-pest alaposan megváltoztak. Ré-gebben a termelés súlypontja in-kább a családi háztartásban rejlett. A kenyérszerző munkából minden családtag tehetsége szerint vette ki részét. A primitív életviszonyok nélkülözhetlenné tették a házban a gondos gazdaasszonyt, nem is késett soká a férfi, hogy házas-társ után nézzen, kinek ő munkájával megszerzi a kenyeret, s aki viszont neki boldog otthont

teremt. Így van ez nagyjában még most is faluhelyen, ahol ritka ma-dár a nőtlen gazdálkodó. Am de a mi városi életünk mostanság nagy ellentétben van a vidéki étellel. A mezei gazdálkodás ösz-sze nem egyeztethető a nagyvá-rosi étellel, sőt a kisipar is mind-inkább kiszorul, helyet engedve a nagyiparnak, mely megöli konkurrencziájával. A hajdani mes-terember gyakran átváltozik gyá-ri munkássá. És a nő, ki hajdan segítője volt férjének, szintén be-áll a gyárba munkásnak s olcsób-ban dolgozva, lenyomja a férfi munkabérét. Ez pedig kétszer is meggondolja magát, vajjon bizony-talan existenciájához, mely any-nyszor ki van téve a munkanél-küliség esélyeinek, kössön-e még nőt is, meg éhes gyermekserogot.

Még inkább érezhető azonban a házasságtól elrettentő viszonyok súlya a középosztályban. Az igények annyira felszaporodtak, a közvetlen életszükségletek annyira megdrágultak, hogy a kishi-vatalnok, de sőt az előkelőbbek is, a tanító, a bíró, nem keres annyit, hogy rangjához illően tartson el egy családot. A házasság vagyontalan emberre nézve már nem jo-lent többé családi fészket, hanem töméntelen gondot, mely elől mind

T Á R C Z A.

Kikergette.

Bózsár Emma nem szerette az urát. Már akkor sem szerette, mikor vőlegénye lett. Vagyis nem szerelemből, hanem kény-szerüségéből ment hozzá. Apjának minden vagyonát elnyelte és felemésztette a poli-tika; az egyensúlyt Kovácsy Géza hozta helyre, ki mikor oltárhoz vezette a bál-királynőt, egyuttal lefizette új apósa régi adósságait.

Pompás palotában lakott Bózsár Emma — egyedül. Azaz, hogy cselédeivel, a férjével, meg bánatával, olyan véghetetlen egyedül érezte magát! A rideg pompáju termek, a pompás fogatok, a férj a-lázatos kedveskedései nem nyújtottak neki semmi, de semmi kárpotlást. A fényü-zés tekintetében páratlan szalon, mely egy-két száz vendéget is könnyen befoga-dott. Emma férhezmenetelének hatodik hónapjában sem látott egyetlen vendéget. Az esküvő óta még csak egy lángot sem

gyújtottak fel.

Hanem egyszerre, mintha csak ki-cserélték volna Emmát. Nem sopánkodott, nem tépelődött, nem kesergett többé, régi kedélye visszatért, jó kedvű lett, tudott már mosolyogni és mosolygása nem volt álarcz, mely alatt elfutott könnyek, keserű panaszok rejtőztek volna.

Mi okozta a változást? A bubánatos szép asszony még reggel igen bágyadtan kelt fel selyem párnáiról, belebujt csipkés pongyolájába, könnyed papucsába és mint-ha az egész éjjelt keresztül tánczolta volna, alig vonszolta magát az ablak mellet-ti puffra. Üres, érdektelen tekintetet vetett az utcára; nézett a nélkül, hogy látott volna ott valamit. Egyszerre dobpergés riasztotta fel különös bénaságából, minden csep vére a fejébe tódult, mohó érdeklő-déssel nézte az elvonuló katonákat. Meg-érkezett az ezred Boszniából.

A poros, elfáradt, bágyadt fiuk utolsó erejüket összeszedve vigan, katonás lép-tekkel haladtak végig a széles utcán ki-sérve az ujjongó nép tömegétől, melyben

apa, anya, testvér leste a pillanatot, mi-kor keblére ölelheti a drága visszatérőt.

Jakabfy Ottót nem várta senki. A kapitánynak nem volt senkije. Bózsár Emma már 50 lépésnyiről észreveszi a tiszt sápadt arcát és kezét szívéhez szo-rítja. A tiszt szeméi pedig végig futnak a palota első emeleti ablakain és megáll-nak ott, honnan egy szép, érdekes fő kan-dikál le a kövezetre.

Szemek találkoznak, a kapitány kard-jával tiszteleg, Emma fejével int, és — és azután elhajol az ablaktól. Könnyeit törli.

Fél óra múlva ott volt a kapitány és Bózsár Emma tudta, hogy el fog jönni. E fél óra ép elég volt arra, hogy megfé-sültesse magát és felöltözködjék. Mikor a kapitányt jelentették, — egy rózsza hiányzott még csak a hajából. Egy szép thea rózsza. Pedig hat hónap óta nem tű-zött magára virágot.

A kis szalonban fogadta Emma a kapitányt.

Igen egyszerű volt a vizontlátás. A

többen kitérnek azzal, hogy nő-
lenek maradnak. A hozomány
nélküli leányok pedig ritkán kap-
nak férjet s kénytelenek kereset
után járni. Követelik tehát ők is
részüket a kenyéradó munkában.
Ha nem lehet hitvestársa a férfi-
nek, ki nem akar, vagy nem ké-
pes családot alapítani: a nő köve-
teli jogát, hogy konkurrens le-
hessen a munka terén. És félel-
metes konkurens. Mert a könnyebb
szellemi munkát talán több oda-
adással végezi, mint a férfi s a
mellett jóval olcsóbban, mivel ke-
vesebb az igénye. A nő, ki maga
varrhatja ruháját, főzheti reggeli-
jét, vacsoráját, ki könnyebben
megtagadhat magától minden él-
vezetét, a nő a kisebb fizetéssel
nagyobb jólétre tesz szert, mint a
férfi nagyobb keresettel. Érezeti
tehát vele a konkurencziát, s egy-
re hangosabban követeli egyen-
ségét úgy a magán-, mint a
nyilvános életben is. Ő is akarja
részét az állam, a társadalom ve-
zetésében. Ügyvéd akar lenni, és
orvos, és bíró. Egyforma a férfi-
val. Nem elégszik meg azzal,
amit eddig is kivívott: hogy nincs
ügyszólván kalitkába zárva, mint
a keleti nő, hogy nem áll gyám-
ság alatt, mint az ókori római,
vagy a középkori nő. Vágyait töb-
bé nem elégíti ki, hogy szabadon
kezelheti vagyonát, hogy magán-
jogilag egyenlő a férfival, hogy
alkothat végrendeletet, átvehet
gyámságot, vállalhat jóállást. Sza-
vazni akar, parlamentbe vágyodik,
s bírói széken akar ülni.

Pedig ezek a vágyak lejtőre
vezetik. Testi szervezete ellent-
mond annak, hogy a honvédelem-
ben férfival egyenlő kötelessége-
ket teljesítsen, szellemi egyénisé-
gében pedig tulnyomó a kedély-
világ, mely befolyásolja józan

tiszt néhány üdvözlő szót mondott gépie-
sen, öntudatlanul kezét csókolt és nem
vette észre, hogy Emma keze forró és
reszkető az övében. Szemben találtak
egymást s nem volt a régi viszonyról
egyiknek sem egy szava a másikhoz. A
kapitány nem kiáltott fel s nem kérdezte
Emmától: Az Istenért, mit cselekedett!
Hogy adhatta szívét annak a pénzes zsák-
nak. Hogy mehetett nőül ehhez az ember-
hez, mikor engem szeret.

S ha a kapitány így szólott volna,
Bozsár Emma nem-e ezt felelte volna:
„Igen szerettem önt, viszont szerettem,
noha soha be nem vallottuk ezt egymás-
nak. Hallgatásunk volt valomásunk, néma-
ságunk volt megegyezésünk. De hát so-
ha sem lehettem volna az öné. Szegények
vagyunk, mint a templom egerek, én is,
ön is. Hajoltam hát atyám kívánságának
és elmentem ahhoz az emberhez, kit nem
szerettem és a kit most férjemül tisztetek.
Rosszul tettem? De hát mit tehettem vol-
na!”

De most sem szóltak szerelmükről
egy szót sem. Emma mint azelőtt mindig
most is leült a zongorához, eljátszotta az
ő és a kapitány kedvenc dalait, egyiket
másikat a tiszt énekkel kísérte.

ítéletét. A nyilvános szereplés, a
parlamentari tevékenység, a bírói
szék nem neki való. Nyissunk
tért a nőnek ott, hol tehetsége ál-
dásosan nyilvánul: az elemi ok-
tatás, a nőnevelés, a betegápolás
körüli; engedjünk neki minden
olynemű tevékenységet, mely eme-
li erkölcsi méltóságát. Egyébben
azonban mindenkor törekedjünk
arra, hogy a természeti rendelte-
tésnek megfelelően: legyen az
állam a férfié, a család legyen
a nőé.

H i r e k.

— **Barcstól Lipikig és vissza** 200
kilométeres utat tették meg kerékpáron
Ményhárt Béla m. állami vasuti tisztvise-
lő és lapunk szerkesztője, a Barcsi Ke-
rékpár-Egyesület tagjai. Az utazás a Bar-
cson augusztus 28-án leendő országos
kerékpár verseny érdekében történt, mely
alkalommal ki lettek jelölve az ellenőrző
és frissítő állomások, meglettek jelölve a
veszélyes lejtők, utelágozások, s feljegyez-
tetek az utba eső községek és puszták.
Kerékpárosaink szerdán délben indultak
el Barcstól és este 8 órára érkeztek Li-
pikbe. Lipikből másnap, esütőtökön reg-
gel 6 órakor indultak és többhelyeni késés
után délután 4 órára értek vissza Barcra.
Az ut eredménye után általában azt con-
statálhatjuk, hogy ez a verseny egyike lesz
a legnehezebb versenyeknek melyek az
országban eddig tartottak. Ennek okai
a magas, meredek s hosszan nyúló hegyek,
a veszélyes, hirtelen eső lejtők, s részben
az utak rosszasága is, amennyiben az
országút nem elegendő széles, s több he-
lyen éles, szétötört kövek hevernek az
utakon. Jó phisikai erejének, jó gépének,
s a kerékpározásban nagy jártasságának
kell annak lenni, ki eversenyben indul-
ni fog.

A hazatérő férj félhomályban találta
őket, de azért a szeméi rögtön észre vet-
ték a kardbojtos vendéget. S nagyon kel-
lemetlenül hatott reá a látogató.

Pedig azután minden nap eljött.
Délután négykor bejelentette magát. Ke-
zet csókolt az urnőnek, pár köszöntő szót
váltottak és Emma mindjárt leült a zong-
orához.

Igy ment ez hónapokon keresztül. A
kapitány, ha elment, izgattottsággal leste
a holnapot, az éjjelt álmatlansággal töltötte,
a délelőtti lázas izgattottságban és boldo-
gan ugrott fel ágyáról, hová leheverészet
mikor a templomóra a félnégyet jegyezte.
Emma is izgattottan várta a négy órát. El-
jön-e, kérdezte önmagától? S ha nem jön
el? nagyot dobbant azután a szíve, mikor
behozták a kapitány névjegyet.

A férj sokat lebzselődött egy idő ó-
ta a feleség körül. Látszott, hogy nem
tetszik Emma bizalmas barátja. Egyszer
aztán szóba is hozta a neje előtt, hogy
nem találja-e különösnek, hogy Jakabfyt
minden nap elfogadja. Ő annak találja és
a világ is annak fogja találni.

Bozsár Emma olyan tekintetet, vetett
az urára, hogy annak torkán akadt a szó
Egyszer a kapitány nagyon izgatot-

— **A dohányjövédéki központi
igazgatóság** Banovszky Gyulát, a barcsi
dohánybeváltó hivatal főnökét talajvizsgá-
lati bizottsági tagnak Somogy megye te-
rületére, s Reiner Zsigmond dohányjövédé-
ki tisztet pedig ugyanily minőségben az
alföldre rendelte ki.

— **Veszélyes fürdőhely.** A közön-
ség, de különösen a szülők figyelmébe
ajánljuk községünkben a Dráva azon pont-
ján egy veszélyes fürdőhelyet, hol a Ri-
nya a Drávába szakad, s mely körül na-
ponta sokan fürödnek felnőttek s gyerme-
kek egyaránt. Ugyanis a beömléstől pár
lépésnyire van egy kiszögellő hely, hol
nagy mélyedés van s a belépőt rögtön
elnyeli a víz, legyen az bár a legmagasabb
ember is, ha uszni nem tud, élete komoly
veszélyben foroghat. S az ilyen esetek pe-
dig sajnos, majdnem naponta ismétlődnek
e helyen. Csak lapunk mult számában
említettük, hogy egy őrmester egy fiatal
leányt mentett ki e helyen a vízből. Most
szerdán délután pedig Szemann István
fodrász mentett ki egy 9 éves fiút, ugyan-
ezen a helyen. A derék életmentő a hogy
meglátta a víz által már föl és ledobált
s eszméletét veszített fiút, rögtön ruhástól
együtt ugrott be utánna s szerencsésen
partra emelte. A fiu a parton csak hosz-
szabb idő mulva tért eszméletre. A sze-
rencsétlenség annál könnyebben megese-
thetik itt, mivel e körül a víz széle hosszabb
helyen sekély, úgy, hogy messze be lehet
hatolni a Drávába, s ez a körülmény so-
kat félre vezethet az említett veszélyes
ponton, hol is a víz hirtelen mély. Nagyon
szükséges volna több szerencsétlenség el-
kerülése végett, ha e veszélyes hely elzá-
ratnék a fürdőzők elől.

A Barcsi Kerékpár-Egyesület
mult hó 30-án, szombaton este a Hoff-
manu és Krausz féle vendéglőben Somo-
gyi János elnöklete alatt választmányi
közgyűlést tartott, melyen a tagok nagy
számmal jelentek meg s köztük részt vett
Dr. Nagy Ákos, a budapesti atletikai-klub
titkára is. A közgyűlés főtárgya az augusz-
tusi országos verseny rendezése körül for-

tan rohant Kovátsyékhoz, bejelentés nél-
kül futott be Emmához, Emma ijedten si-
koltott fel, mikor a kapitány dult arczát
meglátta.

— Az Istenért, mi történt?

A kapitány egy székbe hanyatlott.

— Áthelyezték Zágrába!

A szomszéd szobában, egy kis köny-
vet forgatva kezében gonoszul mosolygott
az arany metszetű lapok közé az ördön-
gős mester az áthelyezést ki eszközölő
pénzes zsák.

— S mikor megy?

— Öt nap mulva jelentkezniem kell
az ezred parancsnoknál.

Emma nagyon szomorú lett, lehaj-
totta a fejét és nem jutott eszébe a zong-
gora. Eltűnődött.

A kapitány azonban ki volt cse-
rélve.

Odahajolt a néma nőhöz, és homlo-
kon csókolta.

A férj a szomszéd szobában úgy tett,
mintha semmit sem vett volna észre. Öt
nap mulva úgy is meg szabadultam tőled!
Ezzel biztatá magát. Emma azonban bi-
bor piros arczezal szökött fel helyéről, aj-
kait sértő szó akarta elhagyni. De a ka-
pitány kezével lefogta a fiatal asszony

gott, s igen élénk s érdekes eszmék kerültek felszínre s különösen nagy érdem illeti Somogyi János és Menyhárt Béla urakat a verseny érdekében eddig kifejtett buzgólkodásukért.

Közgyűlés után a kerékpár egyesület asztalának felavatása következett Horváth Gusztó cigányprimás jó zenéje, s Hoffmann és Krausz vendéglősök kitünőbborai mellett. A szép kedélyes mulatságon voltak igen szellemes felköszöntők Somogyi János elnökre, Menyhárt Bélára, Dr. Nagy Ákosra, lapunk szerkesztőjére a Barcsi Kerékpár Egyesületre s másokra. Különösen felvillanyozta a társaságot Dr. Siklósi Albert és Dr. Nagy Ákos sok szellemességtől ragyogó pohár köszöntőjük.

— **Dressz és frakk.** A biciklista dressz és a szalonképes frakk érdekes harczot vívott meg Harkányban — mint a R. U. írja. — S csak érdekesebbé teszi a furesa háborút, hogy az országuttól poros sport-dressz legyőzte a báltermek zsampionját. Az eset tudósítónk előadásában a következő: E hó 2-án volt Harkányon az Annabál. A nagy számban kirándult biciklistákat Mendelényi főszolgabíró nem engedte be a bál színhelyére, mert dresszbe voltak öltözve. A megsértődött biciklisták erre maguk közt 110 frtot gyűjtöttek, a mivel aztán kapacitáltak a cigányt úgy 11 óratájt, hogy ott hagyja a bált, s nekik muzsikáljon. A cigány elfogadta az alkut. Ott hagyta a tánczókat, s egy külön helyiségben vidám nótákat huzott mihamar a biciklistáknak. Mendelényi be akart hatolni a terembe, hol a turisták az elhódított cigány nótáira rakták a tánczot, a turista rendező azonban nem engedte meg azzal az okadatolással, hogy oda csak bicikli dresszben lehet belépni. Így hiúsította meg az Annabált Harkányon a biciklisták lenézett ruhája. Az ügynek valószínűleg folytatása is lesz.

— **Páratlan esemény** a magyar zsrnalisztikában a Függetlenség című napilapnak a feltámasztása. Ezt a szókimondó, lelkes lapot eddigi tulajdonosa a Vörösmarty-nyomda részvénytársaság, melyet természetesen csak üzleti érdek vezé-

ajkait lázasan összefüggéstelenül beszél ott neki régi. végtelen szerelméről.

— Igen szeretem. Szeretem. S ön mit akar? Hagyd azt az embert. Mit törődik vele. Szeressük egymást, vigasztalodjék vagyonába. . . Halgasson meg Emma. . . Megölöm azt az embert. . . Megölöm. Nem akar szeretni? . . .

Emma megsemmisülten hallgatá e szavakat, melyek forrón szerető szívéhez szóltak. De szívet körül páncélozta a női tisztesség. Megvárta míg a kapitány elhallgatott és azután így szólt élesen le-sújtóan:

— Ön örült, vagy részeg? Nem tudom mi hatalmazta fel, ilyen kijelentésekre. Nagyon merész ember ön kapitány uram és nem számolt le, hogy ha egy nőt megsért, elégtétellel is tartozik. De én magam veszem meg magamon az elégtételt, kapitány ur. Távozzék innen, ha azt nem akarja, hogy férjemmel kergettessem ki!

S Jakabfy ottó kitántorgott. A szomszéd szobában még kárörvendőbb arccal vigyorgott, a kis könyve lapjaira Kovácsy Géza, a férj, a pénzes zsák.

Tövis.

relt, be akarta szüntetni, mire a lap munkásai, a szerkesztőség, kiadóhivatali és nyomdászemélyzet, amelyet nem üzleti érdek, hanem ideális rajongás vezérelt a Függetlenség zászlaja alá, közös akarattal elhatározta, hogy a lapot és az általa képviselt eszmét megmenti az enyészettől. Áldozatok árán magukhoz váltották a lapot és azt most a maguk kiadásában jelentetik meg, természetesen a régi programmal, a régi eszmékkel: független Magyarország, demokracia az egész vonalon és a munkáskérdés méltányos megoldása. Ezek a Függetlenség alapeszméi, a melyekért a lap munkásai sikra szálltak. Ezért vállalkoztak arra a nélkülözésekkel, fáradsággal és áldozatokkal teljes munkára. És ezeket az eszméket most annál lelkesebben szolgálhatják, mert hiszen lapjuk szabad munkások szabad tulajdona és nem a tőke üzletesszöke. A lap előfizetési ára: egész évre 12 frt, félévre 6 frt, negyedévre 3 frt. Előfizethetni a kiadóhivatalban (Budapest VIII., József körut 14) lehet.

— **Lapunk e számából hely szűke miatt a csarnok kimaradt.**

4468298 sz.

Pályázat.

A posta és távirvánál kezelési szolgálata alkalmazandó és a XI-ik fizetési osztályban 500 frttól 700-frtig emelkedő évi fizetéssel, továbbá az 1893 évi IV t. cz. által megállapított lakpénzilletményekkel javadalmazott posta és távirva segéd-tisztek kiképzésére, f. é. szeptember hó 15-től kezdve, hat hónapra terjedő gyakorlati tanfolyamokat nyitok a következő posta és távirvánál:

1.) A budapesti posta és távirva igazgatóság kerületében Váczott és Zólyomban; 2.) a kassai posta és távirva igazgatóság kerületében: Iglón és Sátor-Alja-Ujhelyen; 3.) a kolozsvári posta és távirva igazgatóság kerületében: Brassóban és Maros-Vásárhelyen;

4.) A nagyváradi posta és távirva igazgatóság kerületében: Aradon és Debreczenben; 5.) a pécsi posta és távirva igazgatóság kerületében: Kaposvárt és Nagy-Kanizsán; 6.) a pozsonyi posta és távirva igazgatóság kerületében: Nyitrán és Zsolnán; 7.) a soproni posta és távirva igazgatóság területében: Győrött és Szombathelyen; 8.) a temesvári posta és távirva igazgatóság kerületében; Szabadkán és Pancsován és végül 9.) a zágrábi pt. igazgatóság kerületében: Eszéken.

Ezen tanfolyamokra hallgatókul fől-vétetnek a.) első sorban az 1873 évi II t. cz. 5-ik §-a értelmében kisebb hivatalnokai alkalmaztatásra igény jogosultsággal bíró igazolványos katonai altisztek.

b.) postamesteri vagy kiadói minőségben szolgáló oly férfiak, akik a gymnasium, reáliskola, vagy polgári iskola negyedik osztályát, avagy ezekkel egyenrangú más iskolák megfelelő osztályait sikerrel elvégezték.

c.) Ugyanezen iskolai előképzettséggel bíró és 18-ik életévüket meghaladott más férfiak; végül ha ily pályázók kellő számmal nem jelentkeznek.

d.) A fenti iskolai előképzettséggel rendelkező 16-ik életévüket betöltött ifjak is.

A felvételre megkivántatik továbbá annak igazolása, hogy folyamodó

1.) A 35-ik életévét még nem haladta tul. 2.) a magyar állampolgár. 3.) a magyar- illetve ha horvát-szlavon országai illetőségű — a horvát nyelvet szóban és írásban tökéletesen bírja. 4.) fedhetetlen előéletű. 5.) a posta és távirva szolgálata testileg is teljesen alkalmas, mely utóbbi körülmény közhatósági orvosi bizonyítvánnyal igazolandó.

A tanfolyamok hallgatói beiratási és tandíj fejében Tíz (10) forintot kötelesek fizetni, s ezen díj lefizetése alól csak az igazolványos katonai altisztek mentetnek fel.

A tanfolyam szabályszerű bevégezése és az előirt szakvizsga letétele után a hallgatók a posta és táv. segéd-tiszti állásra képesítést nyernek illetve a posta és távirva segéd-tisztjelöltek létszámába fől-vétetnek s magatartásuk és hasznavehetőségükhöz képest posta és távirva segéd-tisztekké neveztetnek ki, a d.) pont alatt említett hallgatók azonban kinevezetésre csak 18-ik életévük betöltése után számíthatnak. — A kik ezen tanfolyamokba lépni óhajtanak, sajátkezűleg irt, születési, orvosi erkölcsi iskolai bizonyítványokkal felszerelt kérvényüket f. é. augusztus hó 31-ig és pedig már közszolgálatban állók rendes előjárásuk utján a többiek pedig az illető szolgabíró vagy polgármester közvetítésével, a fentebb említett és a tanfolyam helyére nézve illetékes posta és távirva igazgatóságához nyújt-sák be. — A kereskedelemügyi m. kir. Minister.

Budapest, 1898. július hó 16-án.

A másolat hitelül:

Faragó.

Magas jutalékban

részesülnek megbízható szolid ügynökök, kik törvényszerűen megengedett sorsjegyeknek, részletfizetésre való eladásával, egy nagy pénzintézet (részvénytársaság) számlájára foglalkozni óhajtanak. Ajánlatok „Mercator” czímen: Eks-tejn Bernát hirdetési irodájába

Budapest. V. Fürdő-utóza 4. intézendők.

A barcsi

könyvnyomdába egy 14-

15 éves jómagaviseletű

szorgalmas fiu, ki irni,

olvasni jól tud, tanon-

czul felvétetik.

Skribanek Géza könyvnyomdája *Barcson*

Kérje
a *The Continental*
Bodega Company.
világhírű spanyol és portugál
borait

Sherry
Portbor
Malaga
Madeira
Tarragona stb.

Kaphatók az összes finomabb
fűszer és csemege kereskedé-
sekben, valamint poharanként
az étkezőhelyi szállodák, kávéházak és vendéglőkben.

Sajóújsók: Budapest
csakis. *IV. Kossuth-Lajos és Ujvilág utca*
szob. a *Genly-Company* szemben

2-20

Nyomatott Barcson Skribanek Géza könyvnyomdájában. 1898

Ajánlja magát a helybeli és vidéki közönségnek mindennemű könyvnyomdai cikkek elkészítésére. Üzletében nagy választékban kaphatók: **író- és rajzeszközök üzleti és egyéb rovatos könyvek.** Olvasmányok, imakönyvek, albumok, képek, sírköszorúk, mindennemű dísz-
tárgyak alkalmi ajándéku levelepapírok stb. Nyomatványok orvosoknak, jegyzőknek, halottképeknek, anyakönyvvezetőknek, stb. rak-
táron tartatnak. **Együttal a „BARCS és VIDÉKE” kiadóhivatala.**